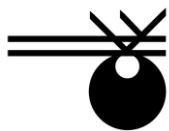


Amersfoorts Kamerkoor
o.l.v. Rienk Bakker



Un cri silencieux

Milhaud - Cantate de la Guerre
Poulenc
Debussy



zaterdag 17 mei 2014
aanvang 20.15 uur
Oud-Katholieke Kerk
't Zand 13, Amersfoort

www.amersfoortskamerkoor.nl

programma

- Johan Wagenaar** (1862-1941) **Calme des Nuits** (1882)
tekst: Camille Saint-Saëns
- Claude Debussy** (1862-1918) **Trois Chansons de Charles d'Orleans** (1910)
tekst: Charles d'Orleans (1394-1465)
1. Dieu! qu'il la fait bon regarder
2. Quant j'ai ouy le tabourin
3. Yver, vous n'estes qu'un villain
- Francis Poulenc** (1899-1963) **Chansons Françaises** (1946)
oude volksliedjes
1. Margoton va t'a l'iau
2. La belle se siet au pied de la tour
3. Pilons l'orge
- Sept Chansons** (1936)
1. La blanche neige (tekst: Guillaume Appolinaire)
2. A peine défigurée (tekst: Paul Éluard)
5. Belle et ressemblante (tekst: Paul Éluard)
6. Marie (tekst: Guillaume Appolinaire)
- Darius Milhaud** (1892-1974) **Six Sonnets** (1962)
composés au secret par Jean Cassou
I. La barque funéraire
II. Mort à toute fortune
- PAUZE
- Francis Poulenc** (1899-1963) **Chansons Françaises** (1946)
oude volksliedjes
5. C'est la petit' fill' du prince
7. Ah! mon beau laboureur
8. Les tisserands
- Petites Voix** (1936)
tekst: Madeleine Ley
1. La petite fille sage
2. Le chien perdu
- Darius Milhaud** (1892-1974) **Cantate de la Guerre** (1940)
tekst: Paul Claudel
I. Chœur du Peuple Criminel
II. Vox Domini
III. Chœur des Martyrs
IV. L'Heure de Dieu
- Johan Wagenaar** (1862-1941) **Musiciens qui chantez** (1931)
tekst: Hubert Waelrant, 1589

programmatoelichting

Hartelijk welkom bij ons concert *Un cri silencieux*.

Centraal in dit programma staan enkele werken van de twee bekendste leden van de *Groupe des Six*, **Francis Poulenc** en **Darius Milhaud**. De *Groupe des Six* was een groep eigenzinnige componisten rond de jaren twintig van de vorige eeuw. Zij wilden zich ontdoen van enerzijds het in Frankrijk hoogtij vierende impressionisme met aanvoerders als Berlioz en Debussy, en anderzijds het uit Duitsland afkomstige romanticisme, met Wagner en Strauss als boegbeelden.

De *Groupe des Six* wilde terug naar de basis: *L'art pour l'art*. Eenvoud en speelsheid kenmerkt hun muziek. Elke componist had daarbij een eigen voorkeur en compositiestijl, maar duidelijk is dat de overdadigheid van de hoogromantiek consequent wordt vermeden.

Voor Poulenc was **Claude Debussy** een belangrijke inspirator in die zin, dat deze hem kennis liet maken met de kracht van muziek. Hoewel hij zich later van diens compositiestijl afwendde, bleef hij met zeer veel respect spreken over deze componist. Het is daarom dat de *Trois chansons de Charles d'Orleans* van Debussy ook op het programma staan.

De *Groupe des Six* voelde zich verbonden met andere kunststromingen als het kubisme en de literaire werken van Jean Cocteau en Paul Éluard. Van deze laatste heeft **Poulenc** een aantal gedichten gebruikt voor zijn *Sept Chansons*, waar u in dit concert een greep uit hoort. De liefde voor het eigen land zette Poulenc waarschijnlijk aan tot het componeren van zijn *Chansons Françaises*, lichtvoetige koorwerkjes die gebaseerd zijn op oudere volksliederen. Ze beschrijven alledaagse tafereeltjes uit het plattelandleven en uiteraard neemt 'l'amour', de liefde, hier een belangrijke plaats in. Ongeveer hetzelfde geldt voor de *Petites Voix*. De bezetting hiervoor is sopraan-mezzo-alt, hetgeen al aangeeft dat het om lichte werkjes gaat. Ook hier alledaagse tafereeltjes, toegespitst op het leven van kinderen.

De eigenzinnige muziek van **Darius Milhaud** neemt een geheel eigen plaats in. In diverse werklijsten ontbreken zijn *Sonnets*. Van deze muziek is, zover wij weten, ook slechts één opname beschikbaar. Muziek dus, die niet bij het grote publiek bekend zal zijn. Het zijn muzikale weergaven van sonnetten die de Franse verzetsdichter Jean Cassou tijdens zijn gevangenschap in de Tweede Wereldoorlog maakte, gebaseerd op kreten die hij op de muren aldaar tegenkwam. Na zijn gevangenschap werkte Cassou deze uit tot 33 sonnetten en publiceerde ze in 1944 onder het pseudoniem Jean Noir. Het is moeilijk te doorgronden poëzie, met als hoofdthema's 'dood' en 'hoop'. Het opschrift van de sonnetten luidde: *A mes Compagnons de prison*. Zes ervan heeft Milhaud muzikaal getoonzet. Wij zullen in dit concert de eerste twee ten gehore brengen.

De titel van dit programma *Un cri silencieux* (*Een stille kreet*) is genomen uit het eerste *Sonnet* van Milhaud. Het is tevens een verwijzing naar de hoofdmoot van ons programma. Met een blik op de honderd jaar geleden uitgebroken Eerste Wereldoorlog is dat de *Cantate de la Guerre* van deze zelfde componist; een omvangrijk werk dat de nodige inspanning vraagt van zowel uitvoerders als toehoorders. De overtuigd rooms-katholieke dichter Paul Claudel, met wie Milhaud hecht bevriend was, vlecht diverse parafrases, afkomstig van diverse passages uit de Bijbel, aaneen tot een lopend geheel met één centrale boodschap: 'malheur', oftewel rampspoed, onheil. We horen flarden van dialogen tussen God en de mens, vertwijfelde uitroepen 'tot hoelang!' en toch ook apocalyptische visioenen van witte overwinningskleden. De muziek van Milhaud is grillig, onvoorspelbaar en zeer contrasterend. Fluisterzachte passages wisselen af met furieuze uitroepen, atonaal aandoende passages met zoetige harmonieën. Elk deel van de *cantate* heeft een geheel eigen karakter in beweging, dynamiek en expressie.

Eén componist is nog onbesproken, te weten een Nederlandse tijdgenoot van Poulenc en Milhaud: **Johan Wagenaar**. Deze uit Utrecht afkomstige musicus liet zich in hoge mate (juist wél) inspireren door Strauss en Berlioz. Zijn muziek heeft daarbij weer een geheel eigen Nederlands-romantische stijl. De tekst van *Calmes des Nuits* wordt toegeschreven aan Saint-Saëns; het meest bekend is ook het gelijknamige werk van deze componist. Echter brengt ook de compositie van Wagenaar deze tekst op een bijzondere wijze tot leven. Bij het laatste werk *Musiciens qui chantez* grijpt Wagenaar verder terug: de tekst is afkomstig van de 16^e-eeuwse Vlaamse dichter/componist Hubert Waelrant. Met deze werken heeft dit voornamelijk Franse concert toch ook een Nederlandse 'touche'.



Het Amersfoorts Kamerkoor is een gemengd koor met ruim twintig leden; enthousiaste amateurs die ernaar streven op een muzikaal hoog niveau te zingen. Het is in 1972 opgericht door Andries Clement en stond van 1975 tot 2013 onder leiding van Jos Leussink. Het koor is lid van de Vereniging Toonkunst Nederland. In 2012 bestond het Amersfoorts Kamerkoor 40 jaar. Dit is met een feestelijk jubileumconcert gevierd. Sinds april 2013 is Rien Bakker dirigent van het koor.

De concertprogramma's zijn vaak opgebouwd rondom een thema. Dat kan een stijlperiode of een groep tijdgenoten zijn, maar ook een onderwerp als de liefde of een dichter die diverse componisten heeft geïnspireerd. Het repertoire omvat een breed scala aan muziekstijlen en -stromingen, van renaissance tot heden. Zo zijn er werken uitgevoerd van Nederlandse componisten als Joep Straesser en Wim Franken, maar ook van oude bekenden als Monteverdi, Brahms en Mozart. Verder geeft het koor regelmatig kerst- en passieconcerten.

Het Amersfoorts Kamerkoor geeft doorgaans twee concerten per jaar. Daarnaast treedt het koor incidenteel op bij bijzondere gelegenheden, zoals inloopconcerten en de Dag van de Amateurkunst. Er wordt hoofdzakelijk *a capella* gezongen. Bij speciale gelegenheden werkt het koor samen met solisten, ensembles of andere koren. Hoewel het koor meestal te horen is in Amersfoort, treedt het ook op buiten de stadsgrenzen. Zo zijn er concerten gegeven in o.a. Harderwijk, Utrecht, Veere, Arnhem, Zwolle, Hoensbroek en Liberec (Tsjechië).

sopranen: Hanneke van Baal, Helma Eijck, Pauline van Hulst, Annemarth Idenburg, Jopie Kuiper, Monique van Tuin
alten: Marlies van der Klugt, Willemien Koster, Monika Marlissa, Yvonne Meijer, Els Monquil, Trees Veerkamp
tenoren: Jan Willem Lignac, Ruud te Nuij
bassen: Arnold van Berkel, Henri Brokaar, Peter Bruinsma, Jan Heine, Jan Visscher

Bij dit concert hebben wij ondersteuning op projectbasis van:

Chloe Martindale (sopraan), Einar Folmer (tenor) en Ids Smedema (tenor)



Rienk Bakker (1986) studeerde aan het ArtEZ Conservatorium te Zwolle de hoofdvakken orgel en kerkmuziek en de bijvakken piano en zang. Hij nam tweemaal deel aan de Kurt Thomas Cursus voor koordirigenten. Rienk speelt als organist in diverse kerken en geeft een aantal orgelconcerten per jaar. Naast het Amersfoorts Kamerkoor leidt hij nog drie koren, waaronder het door hemzelf opgerichte projectkoor Adveniat Musica. Verder is hij cantor van de

Grote Kerk te Vianen en als repetitor werkzaam bij het Nederlands Studenten Kamerkoor en het Slotkoor. Daarnaast heeft hij een eigen lespraktijk voor orgel en piano. Kijk voor meer informatie op www.rienkbakker.nl.

Johan Wagenaar - Calme des Nuits

Calme des nuits, fraîcheurs des soirs,
vaste scintillement des mondes,
grand silence des antres noirs,
vous charmez les âmes profondes.
L'éclat du soleil, la gaîté,
le bruit plaisent aux plus futiles;
le poète seul est hanté
par l'amour des choses tranquilles.

Nachtelijke stilte, avondkoelte,
uitgestrekte fonkeling der werelden,
grootse stilte van donkere dieptes,
jullie bekoren de diepzinnige zielen.
Schittering van de zon, vrolijkheid
en lawaai plezieren de oppervlakkigen;
alleen de dichter wordt betoverd
door de liefde voor stille dingen.

Claude Debussy - Trois Chansons de Charles d'Orleans

Dieu! qu'il la fait bon regarder

Dieu! qu'il la fait bon regarder
la gracieuse bonne et belle;
pour les gran biens que sont en elle
chascun est prest de la louer.
Qui se pourroit d'elle lasser?
Tousjours sa beauté renouvelle.
Dieu! qu'il la fait bon regarder
la gracieuse bonne et belle !
Par de ça, ne de là, la mer
ne scay dame ne damoiselle
qui soit en tous bien parfaits telle.
C'est ung songe que d'i penser:
Dieu! qu'il la fait bon regarder.

God! wat heeft Hij haar mooi gemaakt

God! wat heeft Hij haar mooi gemaakt
de bekoorlijke, goed en schoon;
om de grote deugden die zij bezit
wil eenieder haar wel prijzen.
Wie zou haar kunnen verlaten?
Haar schoonheid vernieuwt zich steeds weer.
God! wat heeft Hij haar mooi gemaakt
de bekoorlijke, goed en schoon!
Noch hier, noch ginds, noch ver over zee
ken ik iemand, meisje of vrouw,
die zodanig perfect is in elke deugd.
Het is een droom om aan haar te denken:
God! wat heeft hij haar mooi gemaakt.

Quant j'ai ouy le tabourin

Quant j'ai ouy le tabourin sonner,
pour s'en aller au may,
en mon lit n'en ay fait affray
ne levé mon chief du coissin;
en disant: il est trop matin
ung peu je me rendormiray.
Quant j'ai ouy le tabourin sonner
pour s'en aller au may,
jeunes gens partent leur butin;
de non chaloir m'accointeray
à lui je m'abutineray,
trouvé l'ay plus prouchain voisin;
Quant j'ai ouy le tabourin sonner
pour s'en aller au may,
en mon lit n'en ay fait affray
ne levé mon chief du coissin.

Toen ik de tamboerijn hoorde roepen

Toen ik de tamboerijn hoorde roepen
in de mei om er op uit te gaan,
bleef ik ongegeneerd in bed liggen
en hief ik mijn hoofd niet van mijn kussen;
terwijl ik zei: het is nog te vroeg,
ik ga weer een beetje slapen.
Toen ik de tamboerijn hoorde roepen,
in de mei om er op uit te gaan,
jonge kerels verdelen hun buit;
onverschilligheid is mijn vertrouweling,
haar buit ik uit;
zij is mij meer vertrouwd gebleken;
Toen ik de tamboerijn hoorde roepen,
in de mei om er op uit te gaan,
bleef ik ongegeneerd in bed liggen
en hief ik mijn hoofd niet van mijn kussen.

Yver, vous n'êtes qu'un villain

Yver, vous n'êtes qu'un villain!
 Esté est plaisant et gentil
 en témoing de may et d'avril
 qui l'accompagnent soir et main.
 Esté revet champs bois et fleurs
 de sa livrée de verdure
 et de maintes autres couleurs
 par l'ordonnance de nature.
 Mais vous, Yver, trop estes plein
 de nège, vent, pluye et grézil.
 On vous deust banir en éxil.
 Sans point flater je parle plein:
 Yver, vous n'êtes qu'un villain!

Winter, je bent niet beter dan een schurk

Winter, je bent niet beter dan een schurk!
 Zomer is aangenaam en vriendelijk,
 dat getuigen mei en april
 die hem avond en ochtend vergezellen.
 Zomer doet velden, bossen en bloemen
 opleven met zijn kleed van groen
 en een menigte andere kleuren
 op bevel van de natuur.
 Maar jij, winter, zit veel te vol
 met sneeuw, wind, regen en hagel.
 Ze zouden je moeten verbannen.
 Zonder overdrijving zeg ik volmondig:
 Winter, je bent niet beter dan een schurk!

Francis Poulenc - Chansons Françaises**Margoton va t'a l'iau**

*Margoton va t'a l'iau
 avecque son cruchon.*
 La fontaine était creuse
 elle est tombée au fond.
aie aie aie aie, se dit Margoton.
 Par là passèrent trois
 jeunes et beaux garçons.
 Que don'nez-vous la belle
 qu'on vous tir' du fond?
 Tirez d'abord dit-elle
 après ça nous verrons.
 Quand la bell' fut tirée
 commence une chanson.
 Ce n'est pas ça la bell'
 que nous vous demandons.
 C'est votre petit coeur savoir
 si nous l'aurons.
 Mon petit coeur messir's
 n'est point pour greluchons.

Margoton ging naar de bron

*Margoton ging naar de bron
 met haar kruikje.*
 De bron was diep
 en zij viel op de bodem.
au au au au, riep Margoton.
 Daar kwamen drie schone
 jongemannen langs.
 Wat geeft u ons
 als we u er uittrekken?
 Trek me er eerst maar uit,
 daarna zien we wel.
 Toen het meisje eruit was
 begon ze een lied te zingen.
 Meisje, dat was niet
 wat we u vroegen.
 Het is uw hartje
 dat we zouden willen.
 Mijn hartje, heren,
 is niet voor playboys.

La belle se siet au pied de la tour

La belle se siet au pied de la tour,
 qui pleure et soupire
 et mène grand douleur.
 Son père lui demande:
 fille qu'avez-vous,
 volez-vous mari ou volez-vous seignour?
 Je ne veuille mari je ne veuille seignour,

Het meisje zat aan de voet van de toren

Het meisje zat aan de voet van de toren
 en huilde en zuchtte
 en klaagde haar smart.
 Haar vader vroeg haar:
 dochter, wat scheelt je,
 wil je een man of wil je een broodheer?
 Ik wil geen man, ik wil geen heer,

je veuille le mien ami
qui pourrit en la tour.
Par Dieu ma belle fille
alors ne l'aurez vous,
car il sera pendu demain
au point du jour.
Père si on le pend
enfouyé moi dessous.
Ainsi diront les gens
ce sont loyales amours.

Pilons l'orge

*Pilons l'orge, pilons l'orge,
pilons l'orge, pilons la.*
Mon père m'y maria
à un vilain m'y donna
tirez vous ci, tirez vous la
qui de rien ne me donna,
mais s'il continue cela,
battu vraiment il sera.

Francis Poulenc - Sept Chansons

La blanche neige

Les anges les anges dans le ciel
l'un est vêtu en officier
l'un est vêtu en cuisinier
et les autres chantent
Bel officier couleur du ciel
le doux printemps longtemps après Noël
te médaillera d'un beau soleil
d'un beau soleil ah
Le cuisinier plume les oies
Ah! tombe neige
tombe et que n'ai-je
ma bien-aimée entre mes bras

A peine défigurée

Adieu tristesse
Bonjour tristesse
Tu es inscrite dans les lignes du plafond
Tu es inscrite dans les yeux que j'aime
Tu n'es pas tout à fait la misère
car les lèvres les plus pauvres
te dénoncent par un sourire

ik wil mijn lief
die wegwijnt in de toren.
Ach God, mijn lieve kind,
dat zal niet gaan,
want hij wordt morgen
bij dageraad opgehangen.
Vader, als ze hem ophangen,
begraaf mij dan eronder.
Dan zullen de mensen zeggen:
dat waren trouwe geliefden.

Stamp de gerst

*Stamp de gerst, stamp de gerst,
stamp de gerst, stamp hem.*
Mijn vader heeft me uitgehuwelijkt,
aan een ploert gegeven
trekken hier, trekken daar
die niets voor me overheeft,
maar als het zo doorgaat
zal hij zeker klappen krijgen.

De witte sneeuw

De engelen engelen in de hemel
één is als officier gekleed
één is als kok gekleed
en de anderen zingen
Mooie officier in hemelkleur
lang na Kerstmis zal de zoete lente
je een prachtige medaille geven
van zon van een mooie zon ah
De kok plukt de ganzen
Ah! sneeuw ga nu maar vallen
had ik nu maar even
mijn liefste in mijn armen

Nauwelijks vervormd

Vaarwel droefheid
Goedendag droefheid
Jij staat gekerfd in de lijnen van het plafond
Jij staat geschreven in de ogen waarvan ik hou
Toch ben je niet helemaal rampzalig
want de armste lippen
kondigen je aan met een glimlach

Bonjour tristesse
Amour des corps aimables
Puissance de l'amour
dont l'amabilité surgit
comme un monstre sans corps
Tête désappointée
Tristesse beau visage

Belle et ressemblante

Un visage à la fin du jour
Un berceau dans les feuilles
mortes du jour
Un bouquet de pluie nue
Tout soleil caché
Toute source des sources
au fond de l'eau
Tout miroir des miroirs brisés
Un visage dans les balances du silence
Un caillou parmi d'autres cailloux
Pour les frondes des dernières
lueurs du jour
Un visage semblable à
tous les visages oubliés
Un berceau dans les feuilles mortes
Un bouquet de pluie nue
Tout soleil caché

Marie

Vous y dansiez petite fille
Y danserez-vous mère-grand
C'est la maclotte qui sautille
Toutes les cloches sonneront
quand donc reviendrez-vous Marie
Des masques sont silencieux
et la musique est si lointaine
qu'elle semble venir des cieux
Oui je veux vous aimer
mais vous aimer à peine
et mon mal est délicieux
Les brebis s'en vont dans la neige
flocons de laine et ceux d'argent
Des soldats passent et que n'ai-je
un cœur à moi ce cœur changeant
Changeant et puis encore que sais-je
Sais-je où s'en iront tes cheveux
crépus comme mer qui moutonne
Sais-je où s'en iront tes cheveux
et tes mains feuilles de l'automne
que jonchent aussi nos aveux

Goedendag droefheid
Liefde van lieflijke lijven
Kracht van de liefde
waarvan de beminnelijkheid verrijst
als een monster zonder lichaam
Met terneergeslagen hoofd
Droefheid, schoon gelaat

Mooi en gelijkend

Een gezicht aan het einde van de dag
Een wieg in de dode bladeren
van de dag
Een boeket naakte regen
Helemaal bedekte zon
Louter bron van bronnen
op de bodem van het water
Louter spiegeling van gebroken spiegels
Een gezicht in de weegschalen der stilte
Een kiezel tussen andere kiezels
Voor de slingers van de laatste
lichtstralen van de dag
Een gezicht gelijk alle
vergeten gezichten
Een wieg in de dode bladeren
Een boeket naakte regen
Helemaal bedekte zon

Marie

Je danste er als kleine meid
Dans je er nog als grootmoeder
't Is de maclotte* die men huppelt
Alle klokken zullen luiden
wanneer kom je weer terug Marie
Maskers lopen zwijgend langs
en de muziek is zo veraf
dat het lijkt of zij uit de hemel komt
Ja ik wil je beminnen
maar ternauwernood
en mijn leed is dan honingzoet
De schapen gaan door de sneeuw
vlokken wol en vlokken zilver
Soldaten trekken voorbij en had ik maar
een hart voor mij dit grillige hart
Grillig en weet ik wat nog meer
Weet ik waar jouw haar heen zal gaan
gekroesd als het schuim van de zee
Weet ik waar jouw haar heen zal gaan
en je handen als herfstbladeren
bedekken ook onze liefdesverklaringen

Je passais au bord de la Seine
un livre ancien sous le bras
Le fleuve est pareil à ma peine
il s'écoule et ne tarit pas
Quand donc finira la semaine
quand donc reviendrez-vous Marie

Ik liep langs de oever van de Seine
een oud boek onder de arm
De rivier is als mijn verdriet
hij stroomt altijd voort en droogt niet op
Wanneer toch is de week voorbij
wanneer toch kom je weer terug Marie

** een maclotte is een volksdans
uit de omgeving van Stavelot*

Darius Milhaud – Six Sonnets

La barque funéraire

La barque funéraire est parmi les étoiles
longue comme le songe
et glisse sans voile,
et le regard du voyageur horizontal
s'étale,
nénuphar, au fil de l'aventure.
Cette nuit, vais-je enfin
tenter le jeu royal,
renverser dans mes bras
le fleuve qui murmure
et me dresser, dans ce contour
d'un linceul pâle,
comme une tour qui croule
aux bords des sépultures?

L'opacité, déjà, où je passe frissonne,
et comme si son nom
était encor Personne,
tout mon cadavre en moi
tressaille sous ses liens.
Je sens me parcourir et me ressusciter,
de mon front magnétique
à la proue de mes pieds,
un cri silencieux,
comme une âme de chien.

Mort à toute fortune

Mort à toute fortune,
à l'espoir, à l'espace,
mais non point mort au temps
qui poursuit sa moisson,
il me faut me retraire
et lui céder la place,
mais dans ce dénuement
grandit ma passion.

Het begrafenisbootje

Het begrafenisbootje is tussen de sterren
languit als de mijmering
en glijdt zonder zeil,
en de blik van de horizontale reiziger
ontvouwt zich,
waterlelie, in de loop van het avontuur.
Zal ik deze nacht eindelijk
van het koninklijke spel proeven,
in mijn armen
de fluisterende rivier omkeren
en me oprichten binnen deze contouren
van een bleek doodskleed,
zoals een toren die naast de randen
van de graven valt?

De matheid beeft al, daar waar ik langskom,
en alsof zijn naam nog steeds
Niemand zou zijn,
beeft mijn hele kadaver in mij
van onder de touwen.
Ik voel hoe ik doorreis en herleef,
van mijn magnetisch voorhoofd
tot mijn voorvoet,
een stille schreeuw,
zoals de ziel van een hond.

Dood voor elk geluk

Dood voor elk geluk,
voor de hoop, voor het heelaal,
maar zeker niet dood voor de tijd
die zijn oogst achterna gaat,
moet ik me terugtrekken
en haar de plaats afstaan,
maar in deze ellende
groeit mijn passie.

Je l'emporte avec moi
dans un pays sans nom
où nuit et nuit sur nuit
me pressent et m'effacent.
L'ombre y dévore l'ombre,
et j'y dresse le front à mesure
qu'un mur de songe
boit ma trace,
ce n'est vie ni non plus néant.
De ma vallée les enfants nouveau-morts
errent dans l'entre-deux.
Transparentes clartés, apparues,
disparues,
élans sans avenir,
souvenirs sans passé,
décroître fait leur joie,
expirer fait leur jeu,
et Psyché brûle en eux,
les ailes étendues.

Ik neem haar met mij mee
naar een land zonder naam
waar nacht en nacht na nacht
me omklemmen en me uitvegen
De schaduw verslindt er de schaduw,
en ik richt mijn hoofd erop
net zoals een muur van mijmeringen
mijn spoor opslurpt,
het is leven noch niets.
Vanuit mijn dal dwalen de nieuwgestorven
kinderen in het schemergebied.
Doorzichtige helderheden, verschenen,
verdwenen,
hartstochten zonder toekomst,
herinneringen zonder verleden,
het minder worden vormt hun vreugde,
het vergaan vormt hun spel,
en de Ziel brandt in hen,
met uitgestrekte wieken.

PAUZE

Francis Poulenc - Chansons Françaises

C'est la petit' fill' du prince

C'est la petit' fill' du prince
qui voulait se marier.
Sus l'bord de Loire mariez-vous la belle.
Sus l'bord de l'eau sus l'bord de Loire
joli matelot.

Elle voit venir un' barque
et quarant' galants dedans.
Le plus jeune des quarante
lui commence une chanson.
Votre chanson que vous dites
je voudrais bien la savoir.
Si vous venez dans ma barque belle
je vous l'apprendrai.
La belle a fait ses cent toures
en écoutant la chanson.
Tout au bout de ses cent toures
la bell' se mit à pleurer.
Pourquoi tant pleurer ma mie
quand je chante une chanson?
C'est mon coeur qu'est plein de larmes
parc'que vous l'avez gagné.

Het was het dochtertje van de prins

Het was het dochtertje van de prins
dat wilde trouwen.
Aan de oever van de Loire trouw daar, meisje.
Aan de waterkant, aan de oever van de Loire,
leuke matroos.

Ze zag een boot naderen
met veertig jongemannen erin.
De jongste van de veertig
begon een lied voor haar te zingen.
Het lied dat u zingt,
dat zou ik wel willen leren.
Als u aan boord van mijn schip komt,
zal ik het u leren.
Het meisje liep heen en weer,
luisterend naar het lied.
Na het heen en weer lopen
begon het meisje te huilen.
Waarom huil je zo, mijn liefje,
als ik een lied zing?
Mijn hart is vol van tranen
omdat u het gewonnen hebt.

Ne pleur' plus ton coeur la belle
car je te le renderai.
N'est pas si facile à rendre
comme de l'argent prêté.

Ah! mon beau laboureur

Ah! mon beau laboureur
Ah! mon beau laboureur.
Beau laboureur de vigne, ô lire ô lire
Beau laboureur de vigne, ô lire ô la.

N'avez pas vu passer
Margueritte ma mie?
Je don'rais cent écus qui dire
où est ma mie.
Monsieur comptez-les là
entrez dans notre vigne.
Dessous un prunier blanc
la belle est endormie.
Je la poussay trois fois
sans qu'elle osat mot dire.
La quatrième fois
son petit coeur soupire.
Pour qui soupirez-vous
Margueritte ma mie?
Je soupire pour vous
et ne puis m'en dédire.
Les voisins nous ont vus
et ils iron't tout dire.
Laissons les gens parler et
n'en faisons que rire.
Quand ils auront tout dit
n'auront plus rien à dire.

Les tisserands

Les tisserands sont pir'que les évèques.
Tous les lundis ils s'en font une fête.
Et tipe et tape et tipe et tape
est-il trop gros, est-il trop fin
et couchés tard, levés matin
en roulant la navette
le beau temps viendra.
Et le mardi ils ont mal à la tête.
Le mercredi ils vont changer leur pièce.
Et le jeudi ils vont voir leur maîtresse.
Le vendredi ils travaillent sans cesse.
Le samedi la pièce n'est point faite.
Et le dimanche il faut de l'argent maître.

Huil maar niet, mijn liefje,
want ik zal het je teruggeven.
Het is niet zo eenvoudig terug te geven
als geleend geld.

Ach, mijn schone akkerman.

Ach, mijn schone akkerman
Ach, mijn schone akkerman.
Schone wijnboer, tiereliere liere
Schone wijnboer, tiereliere la.

Hebt u Margueritte, mijn liefje,
niet langs zien komen?
Ik zou honderd goudstukken geven
om te weten waar ze is.
Mijnheer, geef ze maar
en kom in onze wijngaard.
Onder een witte pruimenboom
is het meisje ingeslapen.
Ik gaf haar driemaal een duw,
maar ze durfde niets te zeggen.
De vierde keer
slaakte ze een zucht.
Om wie zucht je,
Margueritte, mijn liefje?
Ik zucht om u
en kan het niet ontkennen.
De burenen hebben ons gezien
en zullen alles vertellen.
Laat de mensen praten,
we lachen er slechts om.
Als ze alles verteld hebben,
hebben ze niets meer te zeggen.

Wevers

Wevers zijn erger dan bisschoppen.
Elke maandag vieren ze feest.
En tip en tap en tip en tap
is het te grof, is het te fijn;
laat naar bed, vroeg uit de veren
laat de schietspoel draaien
en het wordt mooi weer.
En dinsdags hebben ze hoofdpijn.
's Woensdags trekken ze iets anders aan.
En donderdags gaan ze naar hun maîtresse.
Vrijdags werken ze zonder ophouden.
Zaterdag is het werk niet af.
En zondags: we willen ons geld, baas.

Francis Poulenc – Petites Voix

La petite fille sage

La petite fille sage est rentrée de l'école
avec son panier.

Elle a mis sur la table les assiettes
et les verres lourds.

Et puis ell' s'est lavée
à la pompe de la cour
sans mouiller son tablier.

Et si le petit frère dort
dans son petit lit cage,
ell' va s'asseoir sur la pierre usée
pour voir l'étoile du soir. Ah

Le chien perdu

Qui es-tu, inconnu?

Qui es-tu, chien perdu?

Tu rêves, tu sommeilles;
peut-être voudrais-tu que je te gratte
là, derrière les oreilles,

doux chien couché sur le trottoir
qui lève vers mon œil

ton regard blanc et noir?

Qui es-tu, inconnu, chien perdu?

Het brave meisje

Het brave meisje is uit school gekomen
met haar mandje.

Ze heeft de tafel gedekt met borden
en zware glazen.

En toen heeft ze zich gewassen
bij de pomp op de binnenplaats
zonder haar schort nat te maken.

En als het kleine broertje slaapt
in zijn ledikantje,
gaat ze zitten op de versleten steen
om de Avondster te zien. Ah

De verdwaalde hond

Wie ben jij, onbekende?

Wie ben jij, verdwaalde hond?

Je droomt, je doezelt;
misschien zou je willen dat ik je krab,
daar, achter je oren,

brave hond die op de stoep ligt,
die naar me opkijkt

met je zwart-witte blik?

Wie ben jij, onbekende, verdwaalde hond?

Darius Milhaud - Cantate de la Guerre

Choeur du Peuple Criminel

Malheur!

J'ai entendu une voix du ciel disant:

Voe!

Voix de l'ennemi au dehors
qui percute la muraille,
voix au dedans du sang dans mon cœur
qui tape: Malheur!

Voici que je viens vers toi, Maudit!

Voici que je viens vers toi, Caïn!
dit le Seigneur.

Je sais où c'est que tu habites,
qui est le siège de Satan!

Seigneur! Quand tu viendras juger
la Terre, où fuirai-je,
où me cacherai-je
du visage de ta fureur?

Hart van het Criminele Volk

Onheil!

Ik hoorde een stem vanuit de hemel die zei:

Rampspoed!

Stem van de vijand van buiten
die de muur eraf stoot,
stem vanuit het binnenste van het bloed
in mijn hart dat klopt: Onheil!

Zie hoe ik naar je toe kom, Vervloekte!

Zie hoe ik naar je toe kom, Kaïn!
zegt de Heer.

Ik weet waar je woont,
wie de zetel van Satan is!

Heer! Wanneer zult U komen om over
de aarde te oordelen, waarheen zal ik
vluchten, waar zal ik me verstoppen
voor de uitdrukking van Uw woede?

Je suis épouvanté de mes crimes
et me voici couvert de honte devant Toi.
Malheur!

De Dan a été entendu un frémissement,
du rugissement des combattants
toute la terre a été ébranlée.
O, malheur!
Et ils sont venus à la fin
et ils dévoreront la terre, la cité
et ses habitants.
Malheur! Voe!

Voici que je m'enviens vers toi, Pestifère!
Ne sais-tu pas que mes paroles
sont comme du feu et comme le marteau
qui concasse la pierre?
Ah, malheur!
Voici que je me tiens à la porte et je frappe.
Seigneur! A la voix de ton indignation,
où me sauver?
Si j'essaye de monter au ciel,
Tu es là!
Si je descends en enfer
Ta main ne m'a pas laché!
Malheur!

Tous les princes de la Terre
se sont levés de leurs sièges,
les princes des nations
à ta rencontre.
Respondebunt et dicent tibi:
Malheur!

Il est donc vrai! Et toi aussi
tu as reçu ta blessure,
te voilà donc semblable à nous.
Ton orgueil a été ravalé jusqu'à l'enfer
et les vers te servent de sépulture.
Vox Domini dicentis: Ego sum!

Vox Domini

Nunc!
O Peuple, que t'ai-je fait, dis moi,
et pourquoi m'as-tu repoussé?
Voici que je me tiens á la porte et je frappe!
Nunc!
Tremblez! Peuple maudit,
à la vue de l'Agneau,
à la vision de la Colombe.

Mijn misdaden maken me bang en zie,
hier ben ik, overdekt met schaamte voor U.
Onheil!

Vanuit de stad Dan is een siddering gehoord,
door het geschreeuw van de strijders
heeft de hele aarde gebeefd.
O, onheil!
En ze zijn tot het einde gekomen
en ze zullen de aarde, de stad
en de inwoners verslinden.
Onheil! Rampspoed!

Zie hoe ik naar je toe kom, Onreine!
Weet je niet dat mijn woorden
zoals vuur zijn, en zoals de hamer
die de steen fijnstampt?
Ah, onheil!
Zie, ik sta bij de deur en ik klop.
Heer! Bij de stem van Uw verontwaardiging,
waarheen om mezelf te redden?
Als ik probeer om naar de hemel
op te stijgen, bent U daar.
Als ik naar de hel afdaal
heeft Uw hand me niet losgelaten!
Onheil!

Alle prinsen van de wereld
zijn opgestaan van hun tronen,
de prinsen van de naties,
om je te ontmoeten.
Zij zullen antwoorden en tegen je zeggen:
Onheil!

Het is dus waar. En ook jij,
je bent gewond geraakt,
zie, nu lijkt je dus op ons.
Jouw trots is tot aan de hel weggebikt
en de verzen dienen jou tot grafplaats.
De stem des Heren, zeggende: Ik ben het!

De stem des Heren

Nu!
O Volk, wat heb ik je aangedaan, zeg het
mij, en waarom heb je me verworpen?
Zie, ik sta bij de deur en klop!
Nu!
Siddert! Vervloekt volk,
in het zicht van het Lam,
in het zicht van de Duif.

Le voici, celui qui n'était pas loin de vous
et qui s'adresse au cœur même.

Apprenez de moi que je suis doux
et humble de cœur.

Nunc!

Le commandement que je vous ai donné
n'était pas au dessous de toi,
ni de toi loin placé.

Il était tout près de toi dans tes oreilles
pour que tu l'entendes,
dans ton cœur pour que tu le fasses.

Nunc!

Tu aimeras le Seigneur ton Dieu de tout
ton cœur et ton prochain comme toi-même.

Chœur des Martyrs

Et je vis sous l'autel les âmes des
assassinés à cause de la parole de Dieu
et du témoignage qu'ils rendaient
et ils criaient à voix perçante disant:

Jusques à quand, Seigneur!

Seigneur saint et véritable!

Ah! Sera-ce que tu oublies de juger
et que tu ne venges pas notre sang
sur ceux qui déshonorent la terre?

Et données leur furent à chacun
des tuniques blanches et leur fut dit qu'ils
prennent patience un peu de temps,
un peu de temps encore,
un peu de temps encore.

Jusqu'à ce que le nombre de leurs frères
ait été complété et massacrés comme
eux-mêmes le furent en détestation
de la justice.

L'Heure de Dieu

Elle est venue l'Heure de Dieu!

Oui, oui!

Elle est venue à la fin

la grande heure de la vengeance
et de la colère de Dieu!

Et dans ma chair je verrai Dieu,
dans ma chair je verrai Dieu, mon Sauveur!

Elle est venue la grande heure de la
vengeance et de la colère de Dieu!

Et dans ma chair je verrai Dieu,
mon Sauveur qui est puissant
à toute miséricorde.

Daar is hij, die niet ver van jullie was
en die zich tot het hart zelf richt.

Leert van mij dat ik zacht ben
en nederig van hart.

Nu!

De opdracht die ik jullie gegeven heb
was te min,
noch ver van je af.

Hij was heel dicht bij jou in je oren
opdat je zou horen,
in je hart opdat je het zou uitvoeren.

Nu!

Je zult de Heer je God liefhebben met
heel je hart en je naaste als jezelf.

Hart van de Martelaren

En ik zag onder het altaar de zielen van
degenen die vermoord zijn om het woord des
Heren en om de getuigenis die ze gaven,
en ze schreeuwden met schrille stem
al zeggende: Tot wanneer, Heer!

Heilige en waarachtige Heer!

Ah! Zal het zo zijn dat U vergeet om te
oordelen en dat U ons bloed niet zult wreken
op degenen die de aarde onteerd hebben?

En aan elk van hen werden witte tunieken
gegeven en er werd hen verteld
dat ze een tijdje geduld moesten hebben,
een tijdje nog,
een tijdje nog.

Totdat het aantal van hun broeders
compleet zou zijn en ze afgeslacht zouden
worden net als zij, verafschuwd
door de gerechtigheid.

Het Uur des Heren

Ze is gekomen, het Uur des Heren!

Ja, ja!

Ze is gekomen op het einde
het grote uur van de wraak
en van de woede des Heren!

En in mijn vlees zal ik God zien,
in mijn vlees zal ik God zien, mijn Redder!

Ze is gekomen, het grote uur van de wraak
en van de woede des Heren!

En in mijn vlees zal ik God zien,
mijn Redder die machtig is
in alle ellende.

Johan Wagenaar - Musiciens qui chantez

Musiciens qui chantez à plaisir,
qui gringotez la note,
prenez un ton plus doux, et à loisir,
signifiant ce que le chant dénote.
Accordez-vous, ainsi que la linotte
qui prend plaisir en son chant gracieux.
Soyez experts des oreilles et des yeux,
ou autrement il vaudrait mieux vous taire.
Et je vous prie, que vous soyez soigneux
de ne chanter, que vous n'avez à boire.

Jullie muzikanten die zingen voor je plezier,
die de noten laten schallen,
zing wat zachter en laat op je gemak
horen wat het gezang betekent.
Zing in harmonie, net als het sijsje,
dat behagen scheidt in haar sierlijke gezang.
Let goed op met oren en ogen,
anders is het beter dat u zwijgt.
En ik bid u ervoor te zorgen niet te zingen,
tenzij u iets te drinken hebt.

informatie

Voor meer informatie over ons koor kunt u terecht op onze **website**:
www.amersfoortskamerkoor.nl

Ook kunt u contact opnemen met de **secretaris**:
Jan Willem Lignac
tel. (033) 448 16 08
info@amersfoortskamerkoor.nl

Heb je belangstelling om in het koor te komen zingen?

Dan kun je vrijblijvend een repetitieavond bijwonen om te kijken of ons koor je aanspreekt. Neem daarvoor contact op met de secretaris. Wij repeteren elke dinsdagavond van 20.00 - 22.15 uur in de grote zaal van de Vrije School, Romeostraat 74 te Amersfoort. Daarnaast is het van belang dat er thuis gestudeerd wordt. De dirigent neemt bij nieuwe leden eerst een stemtest af. Daarbij wordt niet alleen gekeken naar zangkwaliteit, maar ook of een stem in het koor past.

**Wij zijn nog op zoek naar
een lage bas, een tenor en een hoge sopraan**

Donateurs

Vindt u ook dat het repertoire van het Amersfoorts Kamerkoor bijzonder is en uitgevoerd moet blijven worden, en wilt u ons daarbij helpen? Voor minimaal € 25,- per jaar kunt u donateur worden van ons koor. Wij houden u dan persoonlijk op de hoogte van onze concerten, die u met korting kunt bezoeken. Als u voor € 50,- of meer per jaar donateur wordt, kunt u alle concerten gratis bezoeken. In geval van sponsoring door een bedrijf zal de naam van uw bedrijf in ons programmaboekje worden vermeld. U kunt zich aanmelden via de website.

Uw bijdrage kunt u storten op bankrekeningnummer NL 73 ABNA 0553 3308 96 t.n.v. Amersfoorts Kamerkoor te Amersfoort.

Komende concerten

Wilt u op de hoogte blijven van de concerten die door het Amersfoorts Kamerkoor gegeven worden? Meldt u zich dan op onze website aan voor de mailinglist, dan ontvangt u een maand voor ons concert een uitnodiging via de mail.

**Wij nodigen u van harte uit voor ons volgende concert
op zaterdag 29 november 2014
aanvang 20.15 uur
in de Nieuwe Kerk, Leusderweg 110 te Amersfoort.**

Wij voeren dan onder de titel ***El Siglo de Oro*** (*De Gouden Eeuw*) werken uit van toonaangevende Spaanse componisten uit de 16^e eeuw. Onder keizer Karel V en diens zoon Philips II trok het muzikale gezelschap Capilla Flamenca door heel Europa en stond bekend om de grote kwaliteiten van de zangers en musici.

Centraal in dit programma staat de componist Tomás Luis de Victoria van wie het zesstemmige Officium Defunctorum wordt uitgevoerd. Dit wordt voorafgegaan door muziek van diens voorganger Morales en leermeester Palestrina. Ook klinken werken van zijn tijdgenoten Lobo en Guerrero.

De Nieuwe Wereld, een zo belangrijk onderdeel van het Spanje van de Gouden Eeuw, is vertegenwoordigd met werken van De Padilla en De Zéspedes.